

FERENCES KÖZLÖNY

1936. Augustus hó XVI. é

TARTALOM :

- Terciárius naptár.
Szent Lajos király intelmei.
Pálffy Erzsébet grófné: Ezüstmise.
Ferences párbaj.
P. König Anaklét O. F. M.: A szentmiseáldozat. (IV.)
Pálffy Erzsébet grófné: Magyar Szentföld.
„Az ötödik Evangélium“.
P. Roznik Rajnér O. F. M.: Krisztus útján.
Két nagy ember szavai.
A terciárius élet Németországban.
P. Barkata Fábián O. F. M.: A szkipetár fia.
Ferencesek a Szentföldön.
Felhívás a terjesztőkhöz.
ASzentkereszt Hadseregének ügyei.
Itt jön a Szent!
Élő Szentkeresztúti Társulat.
Rendi élet.
Rendünk világkrónikája.

Szent Lajos király intelmei.

A haldokló Lajos király magához hívatta fiát, Fülöpöt, aki őt a trónon követte és elmondotta neki utolsó óhaját. Lehetetlen meghatottság nélkül olvasni ezeket az intelmeket, amelyek az ő lelkének szépségeit tárják elénk. Annyira az Evangélium szelleme árad ki szavaiból, hogy lelki üdülés olvasásuk. Látszik, mennyire átjárta lelkét-szívét a szeráfi szellem. Méltán nevezik a terciáriusok fővédőszentjének. Ime néhány gondolat végrendeletéből.

— Szerelmes fiam, először is és mindenekfelett ajánlom neked, hogy szeresd Istent teljes szívedből, mert e nélkül senkisem üdvözülhet. Őrizkedj attól, hogy olyant tégy, ami Neki nem tetszik, azaz menekülj a halálos büntől, és légy kész inkább bármit elszenvedni, mintsem hogy halálos bünt kövess el!

— Ha Isten csapásokat bocsájt rád, viseld el türelemmel és hálaadással, hiszen arra kell gondolnod, hogy azok neked érdemet szereznek és lelkedbe bátorságot öntenek. A jó sorsban folytonosan köszönd meg Istennek az adott jókat, nehogy ilyenkor elkevélykedi vagy másképpen rosszabbodj és Isten ajándékait Ő ellene fordítsd!

— Gyakran győnj és végy magad mellé tanult és erényes gyóntatókat, akik bölcsen kioktatnak arra, amit megtenned avagy elkerülnöd kell. Tőlük vagy barátaidtól fogadd el az intést és a rendreutasítást. Hallgass áhítattal a tanító Egyházra, és se jobbra, se balra ne haladj, hanem csak abban az irányban, amelyben ő téged Istenhez igyekszik vezetni. Különösen az Úrfelmutatás után ajánld magad az Úr Jézus Krisztusnak!

— Légy szelíd és a szenvedőkkel együttérző, a szegényeken pedig tehetséged szerint segíts. És ha lal kednek valami fáj, közöld fenntartás nélkül gyóntatóddal, vagy igazi és őszinte embereddel. Ha valaki meggondolatlanul viselkedett veled szemben, viseld el türelemmel; Isten káromlását azonban semmi szín alatt el ne tűrd közeledben, sem az illetlen beszédeket!

— Necsak magán kápolnádban, hanem nyilvánosan is szívesen hallgasd a szentbeszédeket, és ne húzódozz a nyilvános istentiszteletektől és a búcsújárásoktól, hanem inkább keresd fel azokat buzgón. Mindenki ben egyformán szeresd a jót és gyűlöld a rosszat (a bünt). Légy szigorú az igazság védelmében, jóságosan megértő alattvalóiddal szemben, és vedd oltalmadba a szegényt.

— Szeresd a papokat és a püspököket és mindenáron tartsd fenn velük a békét. Szeresd a szerzeteseket és tégy velük jót tehetséged szerint, különösen azokkal, akiket Isten is inkább kitüntet és akik jobban hirdetik és felmagasztalják a hitet. Minden áron igyekezz megakadályozni a bűnöket necsak a családod körében, hanem mindenütt. Mindenben a szerénység és a takarékoság vezessen.

— Tartsd mindig szemed előtt, mennyit tett érted Jézus Krisztus a megváltás által és törekedj Neki tetteid által tetszeni!

Ezüstmise.

írta: Pálffy Erzsébet grófné.

A Szent Péter bazilika előcsarnokában találkoztam fráter Juniperussal.

— Tetszik tudni, mi lesz holnap? — kérdezte titokzatos mosollyal.

— Holnap?

Emlékezetemben végigfutottam a ferences naptáron.

— Fogalmam sincs. A ferences vértanuk könyvében tudtommal holnap nem szerepel semmiféle szent.

— Hála Istennek, nincs is benne a martirologiumban. Talán csak lesz. De adja Isten, hogy minél később!

— Tehát élő ferencesről van szó. Valami ünnepség?

Juniperus testvér lehalkította hangját.

— Tulajdonképen nem is volna szabad megmondanom, mert csak otthon, Budán lesz a hivatalos ünnep. A P. Schrotty Pál definitor generális huszonötéves papi jubileuma alkalmából holnap reggel hétkor szentmisét mond lent a kriptában, Szent Péter apostol sirjánál...

*

Páter Pál ezüstmiséje... Hitetlenkedve számítottam utána. Csakugyan huszonöt éve lenne már annak, hogy először láttam?

Mintha csak tegnap történt volna... A pozsonyi terciárius otthon avatása volt. A ferences atyák közt láttam egyet, akit nem ismertem. A provinciális atya hívta fel rá figyelmemet.

— Nagy tervekkel, nagy akarattal és nagy szeretettel indult neki az életnek ez a fiatal szerzetes — mondta az ő csendes, nyugodt hangján. — Kapott is hozzá fényes tehetségeket... Meglátja, egykor még büszkék leszünk rá.

Ez a jóslat, vagy tán megérzés mindig eszembe jutott, valahányszor P. Pál szerzetesi pályájának egy-egy állomásáról értesültem. Amikor pedig belekerült a római anyaház kormányzatába, amely az egész ferences rend sorsát irányítja, magam is hittem, amit oly sokan állítottak, hogy a provinciális atya a jövőbe lát.

*

Valamivel hat után már ott voltam a Szent Péter bazilikában. A félhomályos körfolyosóról nyíló keresztalakú kápolna oltárán már égtek a gyertyák és aranyos fényük egybeolvadva az előbbi miséből ittmaradt tömjénfelhővel, titokzatos világosságot vetett a színes márványokkal, mozaikkal gazdag stukkódísszel borított Szent Péter kriptaalacsony, boltíves falaira.

Az ezüstmisés ott állt az oltárlépcsőn. Mélyen meghajolva, mellét verve, fátyolos sóhajokba fúló hangon mondta a Confiteort. Ezekben a messzi keresztény multból ideszármazó szavakban volt valami megrendítő... Mintha ez a jubiláló szerzetes életének minden szenvedését, küzdelmét, csalódását, fájalmát, megpróbáltatását,

bánatát, lelkének titkos keresztjét belesírta volna az apostolfejedelem sírjánál elhangzó gyónásba...

Huszonöt esztendő!

Amikor kifordult az oltártól és sápadt, átszellemült arccal esdelt: Orate, fratres! Imádkozzatok, testvéreik! — könnyes lett a szemem. Teljes mélységében átéreztem, hogy minden jó pap, szerzetes áldozati bárány, úgy mint Krisztus... Sok száz, ezer keresztet visz a vállán. Sok száz, ezer bánatot érez a szívében. Sok száz, ezer lélek sorsát tartja a kezében. És százszor és ezerszer jaj, ha téved, ha hibázik! Nemcsak saját magáért, hanem százakért, ezrekért kell felelnie azon az utolsó, rettenetes ítéleti napon...

Szerettem volna odaszólni azoknak, akik itt voltak — a generális atyának, az áhítatosan térdelő frátereknek, a kis magyar kolónia tagjainak: Imádkozzatok, testvéreik! Imádkozzatok nagy buzgósággal és szeretettel! Imádkozzatok, mert az Úr szolgálainak útja nehéz, göröngyös, véres kálvária!

*

Június 25-én kézhez kaptam a Kapisztrán-provincia meghívóját Páter Scrotty Pál ezüstmiséjére és még aznap vonatra ültem.

Másnap, vasárnap, elmentem a budai ferences templomba. A fény, a szín, az illat kábító gazdasága fogadott. Az oltáron leheletfinom rózsaszín rózsák hajoltak a szentségház felé és fűrtös glyciniafejek pompáztak. A szentélybe zöld füzérek nyúltak. És mindenfelé gyertyák, villanylámpák sziporkázó, aranyos, gyémántos ragyogása. Az egész templom valami ünnepet, vídámságot, újjongást lehelt. Az orgonán az öröm hangjai áradtak szerte.

— Gloria in excelsis Deo! — hangzott fel a nehéz fehér-arany brokát miseruhába öltözött Scrotty Pál, definitor generális atya dalamos, csengő hangja.

Ebben a pillanatban megmozdult a szent falak közt szorongó, sűrű tömeg. Ez a hatalmas, hangtalan kar átvette az elhangzott boldog, örökszerű Glóriát és a lélek, a szív hangjain dalolta a menny felé:

— Dicsőség a magasságban Istennek! Dicsőség, hogy huszonöt esztendőn keresztül magasztaltad az Urat! Dicsőség, hogy annyi szegény testvérünket segítetted meg ferences jóssággal! Dicsőség, hogy olyan sok könnyet töröltél le! Dicsőség, hogy annyi tévelygő lelket vezettél vissza az igaz útra. Dicsőség, hogy annyi csüggedőt, szenvedőt vigasztaltál. Dicsőség, hogy lendületet, életet hoztál be a harmadikrendbe. Dicsőség, hogy szentpaszkáli lelkületet öntöttél az oltáregylet asszonyai szívébe. Dicsőség, hogy szeretettel megfogtad fiaink kezét és átsegítetted őket kínzó kérdéseiken. Dicsőség, hogy leányainkban felébresztetted a Mária-lélek eszményét. Dicsőség, hogy anyáink lelkét az Istenanya drága, önfeláldozó, tiszta képére formáltad. Dicsőség, hogy benned harcos katonát, lánglelkű apostolt, szelíd, alázatos, igazi szeráfi előljárót kapott a rend.

Huszonöt esztendő!

Ott a messzi idegenben, az őskeresztény hangulatot árasztó

grottában, az apostolfejedelem sírjánál egy negyedszázados papi élet kálváriáját láttam. Itt, a ragyogó, illatos, virágdiszbe borított, örömhangulatot árasztó templomban Isten szolgáinak dicsőségét. Ott a szenvedést, küzdelmet, itt pedig beteljesülést, eredményt, jutalmat. Ott a keresztekét láttam az ezüstmisés vállán; itt az érdemek arany-sugárú dicsfényét a feje körül. Ott azt láttam, amiért egykor felelnie kell: itt azt, amiért egykor százszoros, ezerszeres jutalma lesz...

És szerettem volna belekiáltani a boldog, áhítatos tön egbe, Szent Ferenc ünneplő gyermekei közé: „Örüljete, testvérek! Mert az Úr szolgáinak útja nemcsak kálvária, hanem diadalmas feltámadás is!”

*

Így ölekezett össze ezen a két ezüstmisén az emberi élet nagy titka: a kálvária és a feltámadás! A föld és a mennyország!

Mit ér az olyan terciárius élet, amely nem táplálkozik a ferencesség forrásaiból! De hogyan táplálkozzék, amikor még az egyedüli terciárius lapot se járhatja!

Ferences párbaj.

Pater Fidelis elmélyedve rózta Páris utcáit. Misére készült. Gondolataiból egyszerre durva szitkozódás zavarta fel. Föltekintett. Egy katonatiszt állott előtte. Nyilván a vendéglőből léphetett ki, amelynek most csapódott be mögötte az ajtaja. Miután a szidalmak között sűrűn elhangzott a csuhás szó, a ferences atya nyilvánvalóan magára vehette.

— Uram, — mondta nyugodtan — Ön megsértett engem. Katonatiszt létére elégtételt kérek Öntől.

— A legnagyobb örömmel — felelte gúnyos nevetéssel a tiszt. — Itt a kardom.

— Oh nem így! A sértett fél én vagyok. Engem illet a fegyverem megválasztásának joga.

— Tessék!

— Az én fegyverem a gyónás — jelentette ki Péter Fidelis. — Ma este nyolcra várom Önt itt a sarki templomban, a gyóntatószékben. Ha nem jön el gyáva és nem méltó egyenruhájára.

Hogy milyen lelkiharcot vívott önmagával a katonatiszt, hallgat a krónika, de annyi tény, hogy este nyolckor pontosan megjelent a gyóntatószékben, és annak rendje-módja szerint meggyónt.

A szentmiseáldozat.

Írta: P. Kőnig Anaktét O. F. M.

(IV. folytatás.)

Az oltár.

Az oltár a világ legszentebb helye. A küzdő, szenvedő és győzedelmes Egyház szent csarnoka, ahol a lelkek milliárdjai várják az isteni Megváltót. Ahogyan várták az Ószövetség szentjei a pokoltornácában Jézus feláldozását, hogy számukra az ég kapui megnyíljanak, úgy várjuk mi élők, várják a megholt hívek lelkei, és a mennyország megdicsőültjei a percet, amikor Jézus magát újra feláldozza, hogy Istent kiengesztelje, az örök boldogság kapuit megnyissa és onnét a kegyelem harmatát áraszsa szenvedésre, öröme, bánatra, reményre.

A jelképes magyarázat szerint az oltár Jézust ábrázolja. Így magyarázzák már ezt Szent Ambrus, Szent Athanáz is. Szent Ágoston az emberi szív jelképét látja benne: az emberi test a templom, oltára a szív. Sokak szerint a betlehemi jászolkát jelképezi az oltár, mások szerint pedig Krisztus Sírját, a keresztfát és az utolsó vacsora asztalát. Szent Athanáz az evangéliumi asszonyhoz hasonlítja a jó embereket, akik tisztelik az oltárt, vagy annak szelét megcsókolják, mert mintegy az Úr Jézus ruháját érintik, amelynek megérintésétől az asszony meggyógyult. A szertartási szöveg értelmezése szerint az oltár Krisztusnak és az emberi szívnek a jelképe.

Oltár, mi vagy te a világnak, mi vagy te nekem? Emberi méltóságunk örök okmánya, bizonyosság arra, hogy Isten fiai vagyunk (Ján. I. 3, 1.). Életünk megfejtett titka, boldogságunk színarany ragyogása. A katolikus hit diadala, az Ég és a Föld összekötő kapcsa. Hitünknek élető forrása, szeretetünk égő kemencéje. Az áldozatosság végtelenbe nyúló lángja, és a hét szentség végtelenül mély óceánja. Az oltáron bemutatott szentmise nélkül nincs üdvösség, nincs biztos erény, nincsenek hősök, nincsenek vértanúk, nincsenek szentek! A karácsonyok örvendező Glóriáiban, a nagyböjtnék alázatos bűnbánatában, a húsvét allelujáiban, a pünkösdi tűz lobogásában, a hétköznapiok kedves egyszerűségében, a szentmise viszi fel lelkünket a mindenség Ura elé! Az oltár lépcsős feljárata a Golgotára vezet és onnét az örök Hazába!

Az oltár és a művészek.

A világ legszebb művészi tárgyai az oltár számára készültek. A zene-művészek alkotásuk remekait az oltár szolgálatába állították. *Bethoven* legnagyobb alkotását: a «Missa solemnis»-t, *Mozart* legértékesebb művét: a «Requiem»-et, az oltáron bemutatott legszentebb Áldozat ihlette. *Liszt Ferenc*, a magyar zeneművészet csillaga, amikor híres koronázási miséjével elkészült, barátjának azt mondta, hogy ezzel művészetének mélységét merítette ki. *Schubert* miséit mindenki ismeri, és akik hallották, ismét vágyódnak utána.

A katolikus templomok roskadoznak a művészek remekai alatt. És mindez azért a kicsiny oltárért, amelyen Isten Báránya áldozza fel magát és amely trónusa a földreszállt Istennek. «Ah, a katolicizmus legigazibb

bizonyossága ez a művészet, — kiált fel megtérése után egy francia regényíró — amelyet ő teremtett, és amelyen túl még senki sem haladt. És ez a sok művészet mind ott áll, ott lebeg egy kérébe kötve, az oltáron. Az egész összesimulva, csokorba sűrítve egyetlen gondolat: tisztelni, imádni; szolgálni az Ajándékozót, megmutatva neki teremtményének lelkében, mint hű tükör által visszavert képben adományainak szeplőtelen kölcsönét». (Tower: Kat. Hittan. 300.)

Az oltár és a szentek.

Mi volt az oltár a szenteknek? Erről csak ők tudnának beszélni. Csak ők tudnák az oltár titokzatos világától megittasult lelkük örvendező szárnyalásait megrajzolni. Az oltár volt a fészek, ahová a világ kísértéseitől zaklatott lelkük, mint a szepegő madárka menekült. Az oltár volt életük boldogságának aranypalotája, lelk életük mustármagjának gazdag termőföldje. Szent Margit ott hallotta Jézus szentséges Szívének ígéreteit. Szent Ferenc Atyáknak az oltárról jelentette ki Jézus rendjére vonatkozó ígéreteit. Szent Imre hercegtől a veszprémi templom oltára előtt kérte lelke liliomát. Azért mondotta egy szentéletű szerzetes halálos ágyán: Bár félannyit olvastam volna, de mégegyszerannyit térdeltem volna az oltár előtt!

Mi legyen neked az oltár?

Ami a karó a gyöngye palántának, ami az ihlet a költőnek, ami a csörgedező forrás a tikkadt vándornak, ami a lombkorona a fészket építő madárkának, ami a tavasz a természetnek, ami a gyökér a fának. Az oltár előtt ölel át téged az Isten. Az oltár előtt jut szent isteni rabságba lelked, hogy igazán Istené maradhass. Mint a mézet gyűjtő méhike ide röppenjen lelked minél többször. Biztosítlak, hogy boldog zümmögéssel szállsz tovább bízó és szépséges lelkülettel.

Ha a szertartási szöveg szerint az oltár Jézusnak és az emberi szívnek jelképe, akkor az oltár előtt kifejtett buzgalmunk szívünknek Jézus Szívével való egybeforradása.

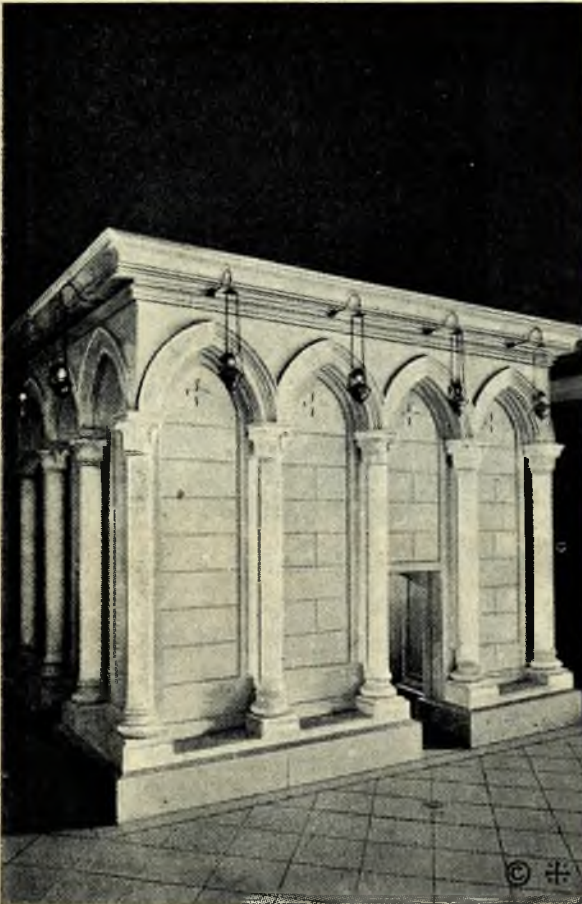
Talán te is láttál már embereket, akik mikor a templomba jöttek, nem a főoltár elé siettek, hogy az Urat imádják, hanem a Szent Antal vagy másik szobra elé térdeltek. Ez sem Istennek, sem Szent Antalnak nem tetszik. Vajjon, ha királyi kihallgatásban részesülhetnénk, akkor előbb annak szolgájával intéznők el végtelenül fontos ügyünket? Mit szólna a király? Mit tehet a szolgáló?

Első kötelességünk az oltár elé térdelnünk és Jézussal imádnunk a teljes Szentháromságot, Aki bennünket teremtett, megváltott és megszentelt.

Belgiumban él egy 85 éves öregasszony, akinek négy misszió-önárus, illetve vértanú fia van. Mind a négyen az icsangi kínai misszióban hirdették az Evangéliumot. Páter Giulianót 1922-ben ölték meg a rablók; Páter Marianót 1931-ben fogták el a banditák és kínozták halálra. A még életben lévő két Adous testvér pedig az u. n. „véres misszióban” működik, ahol, amint a név is mutatja, nagyon sokan hivatnak meg a vértanúságra.

Amikor Pozsonyból Bratislava lett, megszakadt minden összeköttetésem az ottani ferencesekkel, úgy hogy kénytelen voltam a bécsi provinciálist megkérni, ha lehet, küldjön ki hozzánk Dunakilitire a nyári hónapokra egy ferences atyát. Így került hozzánk Páter Augusto Facchini.

Kedves, szeráfi lelkű ferences atya volt. Hosszú ideig élt a Szent-

Az amerikai Szentföld Szentsírja Washingtonban. Ilyen volt körülbelül a Szentsír a középkorban.

földön és egyetlen vágya az volt, hogy megint visszakerüljön oda. A hosszú nyári estéken fáradhatatlanul magyarázott a szent helyekről, mi meg alig győztük hallgatni. Különösen az a mondása ragadt meg emlékezetemben, hogy Jézus emléke nemcsak az emberekben, épületben, hanem a természetben is él. Hogy Názáreth, ahol Jézus boldog napokat töltött, mintha csak meg lenne áldva: növényzete dús, pompás, éghajlata kellemes, kör-

nyezete festői. Míg a szenvedés helyei, az Olajfák hegye, a Golgotha és Jeruzsálem kopár, komor...

Lassanként annyira rabul ejtett bennünket is a Szentföld varázsa, hogy szinte irigyeltük, amikor Páter Augustinót összel csakugyan áthelyezték vágyai földjére. Néhányszor írt is, de két év múlva nem kaptunk hosszú ideig életjelt felőle. Szívünkben már el is temettük, amikor egyik szép napon Washingtonból kaptunk tőle levelet. — Ez a ferences sors — gondoltam. Ma Európa, holnap, Ázsia, aztán Amerika... Rögtön válaszoltam a jó Páternek. Megírtam, mennyire örülök, hogy él, de egyben sajnálom, hogy oly messzire került a Szentföldről.

— Sohse sajnáljon engem — írta vissza. — Hamarosan lesz itt is Szentföld!

Szentföld Washingtonban! Ez egy kissé túlhaladta értelmi képességemet. Tévedés nem lehet, hisz világosan megírta. De akkor?! A végén ferences alázattal beletörődtem, hogy ezt a dolgot nem értem!

Néhány hónap múlva aztán megjött a magyarázat. Egy kis könyvet küldött Páter Facchini, amelyben huszonnégy szebbnél-szebb képeslap volt a washingtoni «Szentföldről». Egy gyönyörű parkban állították fel a legnevezetesebb szentélyeket és ezekhez megkapták mindazokat a búcsúkat Öszinteségétől, mint amik az eredeti helyekhez vannak fűzve.

Hát erre igazán nem gondoltam!

*

Ez jutott eszembe, amikor a mi jó szentföldi biztos atyánk meghívott, nézzem meg a *szentföldi biztos hivatal* új rendházát, a *Heinrich István-utca* 5. szám alatt, amelyet most vettek a «Magyar Szentföld» céljára.

Öszintén szólva kételkedve fogadtam az újságot. Magyar Szentföld! Szép, szép. De ami sikerült a gazdag amerikaiaknak, szinte keresztülvihetetlen az édes hazánkban. Hogyan és miből épü meg ez a Szentföld?!

*

Meglehetősen kiábrándult hangulatban indultam el terciárius testvérem pompás gépkocsiján.

És aztán?

*

Csoda!

*

A hitetlenek azt állítják, hogy modern ember nem hihet csodákban. Csodák nincsenek! Mily balgák és vakok ezek a szegény istentelenek!

Hát nem csoda ez a mesés park, hatalmas, lombkoronás fák, illatos virágok, a bájos emeletes rendház barátságos, napfényes szobáival! Hát nem csoda, hogy így lett, jóformán a semmiből, fillérekből! Nem csoda, hogy itt lesz, most már hittem, hogy lesz «Magyar Szentföld»! Itt, Budapesten, az ország szívében, ahová száz meg száz vonat fut a mi országunkból... Ahová mindenki eljőhet!...

— Szent Paszkálnak és Szent Antalnak köszönhetjük — mondotta a biztos atya lelkesen. — Hozzájuk fohászokdtam, hogy segítsenek megvalósítani ezt a tervet!

Csoda!

Ezt mondták azok a terciárius tesvérek is, akik dacára a zivataros

időnek, egymásután érkeztek meg a városból. Összeismerkedtem velük. A Szentföld rajongói voltak valamennyien. A legtöbben már jártak is a szent helyeken és most olyan boldog örömmel fogadták lelkükbe az eléjük táruló sok szépséget, mint a gyermek a karácsonyfát. Megcsodálták a gyümölcsöst, a kedves madáretetőt, a lourdesi barlangot, az üvegházat, ahol majd a szentföldi virágok fognak nyílni. És áhítattal hallgatták, — magamat is beleértve — hogy már készül a 15 m. hosszú, 4.20 m. széles, külön múzeumépületet, ahol írásban és képen fog felvonulni a Megváltás

A názárethi ház Herdenberg-Nevigesben a búcsújáró helyen.

földje. Aztán a jó szívek adományából majd idővel megépül a Betlehemi Barlang, a Keresztút, a Kálvária, a Szentsír, stb.

Lopva körülnéztem. Könnyes szemeket, átszellemült arcokat, imárculcsolt kezeket láttam.

Az együtérző lelkek a ferences szeretet csodáját, a Magyar Szentföld születését ünnepelték.

*

Ma már azt is tudom, hogyan és miből épül meg a «mi Szentföldünk».

Francesco Bernardone, amikor elindult a szentség útján és fel akarta építeni a rombadőlt S. Damiano templomocskát, bejárta Assisi utcáit, alázatosan kérve az embereket, segítsék meg jámbor szándékában: «*Aki nekem egy követ ad, egy jutalma lesz, aki nekem két követ ad, két jutalma lesz s aki három követ ad, annak annyi jutalma lesz!*»

A Magyar Szentföld Bizottsága is ferences alázattal kér bennünket: adjunk egy-egy téglát. Csak hat fillér egy darab.

Ki meri tagadni, hogy Isten megjutalmazza azt, aki néhány téglával hozzájárul az építkezéshez?! Ki vonja kétségbe, hogy Isten áldása lesz azon, aki munkás kezének keresztéből néhány fillérrel bekapcsolódik a

Magyar Szentföld művébe?! És mily boldog, fölemelő érzés lesz az a tudat, hogy az én néhány téglám is ott van a Betlehemi Barlang falában! Ott lesz évtizedekig, tán évszázadokig, amikor én már nem is leszek. Tanuja lesz a buzgó zarándokok imájának, hálájának. És a maga hangtalan nyelvén Annak dicsőségét hirdeti, Aki ilyen egyszerű barlangban született, hogy békét hozzon a földre.

*

Erre gondoltam.

A Magyar Szentföld ügye Szent Paszkál és Szent Antal kezében nyugszik. Hát kérjük Szent Paszkált, az Oltáriszentség nagy szentjét, gyujtsa szeretetre a szíveket és neveljen lánglelkű apostolokat e magasztos célnak.

És ha Szent Antalhoz kilencedet tartunk vagy kéréssel ostromoljuk, ígérjünk neki a meghallgattatás esetére, a szegények kenyerére szánt alamizsna mellé, egy-két-három téglát, és nagyobb ügyeink sikeres elintézését örökítsük meg a Magyar Szentföld kápolnájában vagy egyéb szentélyeiben.

„Az ötödik Evangélium“.

Dr. Tóth Kálmán mondja a Szentföldről írt könyvében:

«Esztergomban, a Kisduna partján áll egy mángorlót rejtő kicsi ház. Gyermekkoromban egy körben járó ló hajtotta a mángorlót. Ez a körbenjárás annyira átment a vérebe és annyira második természetévé vált, hogy mikor gazdája jóvoltából fiakerlővé lépett elé, a hintóval is körben forgott utasával. Nem lehetett semmi hasznát venni ebben az előkelő hivatásban. El kellett csapni és visszavinni a régi, megszokott foglalkozásához, a körben járó mángorlóhoz. Mint ebben a mángorló paripában a megszokáshoz való ragaszkodás, éppen ily hihetetlenül makacs volt eddig kelet népe is. Amíg évezredek át azonos körülmények között éltek, megszokásaikhoz, őseiknek életmódjához múmiaszerű merevséggel ragaszkodtak a kelet népei. Ahogy, elődei éltek, hajszálnyi pontosággal úgy éltek Pa'esztina bennszülöttei is mindaddig, amíg a világháború után az angolok és modern zsidók által meghonosított civilizáció szele meg nem csapja, ősi szokásaikból ki nem vetkőzteti és életüket nemzetközi minta szerint át nem alakítja.

A napjainkig fennmaradt ősi szokások és életkörülmények visszatükröződnek a Szentírás történelmében, történeteiben, szóképes beszédmódjában és kifejezéseiben is. Egy szellemes utazó «ötödik Evangéliumnak» nevezte Palesztinát. Nagyon helyesen. Mert természeti körülményei és lakosai életének ismerete oly meglepő világításba helyezi az evangéliumokat, hogy a négyhez egy életképben megírt ötödiket szerkeszthet össze a figyelmes utazó. Az egész Szentírásnak pótolhatatlan szükséges és érdekes szemléltető kommentárja. Hogy a Bibliát jól megértsük, elkerülhetetlenül szükséges a Palesztinában végzett környezettanulmány».

Krisztus útján.

IV. „Bűneidet minden esztendőben meggyónjad!”

A bűn, mint erkölcsi rossz, ellenkezik az Isten legszentebb lényével. Így tehát minden tudatos és szándékos rossz cselekedet, minden véték, amely sérti az erkölcsi rendet, sérti a legfőbb erkölcsi zsinórmértéket, az Istent. A végtelen Istennel való ellentét, a Tőle való elfordulás lényege a bűnnek. — Isten a minden jó, a végtelen és föltétlen Jó: a bűn pedig a minden rossz, a mérhetetlen és föltétlen rossz. Istent elérni, Vele egyesülni, Őt bírni: a mennyország, az örök és végtelen boldogság. Istentől elfordulni, Őt örökre elveszteni: a pokol, az örök kárhozat.

Aki bűnt követ el, elszakad Istentől. Elveszíti az Ő boldogító szeretetét. Ezt az elszakadást helyreigazítani, Isten elveszített szeretetét visszaállítani, azaz bűnt eltörölni, megbocsájtani — világos és érthető — csak Isten tud. Semmiféle emberi tudás, erő és hatalom erre nem képes.

Ezt az isteni hatalmat az Úr Jézus maga gyakorolta földi életében. A töredelmes bűnbánóknak az Evangélium szerint Ő maga adta meg a feloldozást. Neki kötött formára nem volt szüksége. Ő látta a lélek egész belső világát, ha érdemesnek találta, feloldozta akaratának egyszerű elhatározásával. Nála a szavak sem voltak fontosak. Egyiknél azt mondta: Menj és többé ne vétkezzél. Másiknak: Ma velem leszel a paradicsomban! (Ján. 23, 43.) Mindegyik bűnbocsánatot tartalmaz. Isten úgy bocsájt meg, ahogy neki tetszik.

Mennybemenetele előtt az apostolokra és az Egyházra ruházta ezt a nagy hatalmat. És az Egyház felszentelt papjai által részesíti a bűnbánókat a feloldozás nagy kegyelmében, miáltal a bűnös lelkek, akik Istentől elfordultak és a kárhozat felé rohanva elbuktak, ismét tiszták, Isten kegyelmével és szeretetével ékesek lehetnek.

Most tehát isteni hatalommal felruházott emberek, a katolikus Egyház felszentelt papjai adhatják meg a bűnbocsájtást. A felszentelt papokon kívül ezt senki sem teheti. Semmiféle hatalom vagy méltóság sem. Az eretnokségek és felekezetek prédikátorai és lelkészei sem, mégha papoknak és püspököknek nevezetük is magukat. Ámbár se nem papok, se nem püspökök ők, mert papok és püspökök csak azok, akiket az Egyház ilyenekké felszentelt, vagy akik az apostolok utódai által ezt a hatalmat Krisztustól kapják. Isteni hatalmat csak Isten adhat; ember csak emberi hatalmat adhat, akár választással, akár kinevezéssel történjék is az. Az

Egyházon kívül nincs isteni hatalom, amely örök célokat szolgál, hanem csak emberi, amely földi boldogulást munkál.

Es mert az ember, ha felszentelt pap is, csak ember marad, azért az Istentől nyert hatalmat, ez esetben a bűntől való feloldozást vagy annak megkötését csak emberi módon gyakorolhatja. Az Úr Jézus isteni módon gyakorolta. Csak rátekintett a bűnbánóra és mindent tudott és látott. Minden további nélkül megállapította ítéletében, érdemes-e a bűnbocsátásra vagy sem. Az ember csak úgy mondhatja ki az ítéletet, ha őt ebben a bűnbánó segíti. Csak így tud ítélni az *oldás* vagy *kötés* lehetőségéről. A bűnbánónak fel kell tárnia lelki állapotát.

A Szentlélek által vezetett Egyház tanítása szerint a pap csak azokat oldozhatja fel bűneik alól, akik bűneiket őszintén megbánják, javulásukat erősen fogadják, töredelmesen faj és nem szerint igazán megvallják és az elégtétel elvégzését komolyan megígérik. Tehát nem személyválogatás és szeszély szerint *oldoz* és *köt*, hanem az igazság szerint kell ítélnie, hogy méltó-e a feloldozásra vagy sem! A pap vétkezik, ha a méltót nem oldozza fel, vagy ha a méltatlant feloldozza.

A bűnbánó azonban csak úgy tud hűségesen beszámolni lelkiállapotáról, ha előzetesen maga számot vet önnön lelkével. Azaz, ha tüzetesen átvizsgálja lelkiismeretét!

Igy tehát négy kelléke van az igazi bűnbánatnak: 1. a lelkiismeretvizsgálát, 2. a bánat és az erősfogadás, 3. a gyónás vagy bűnvallomás és 4. az elégtétel.

Vizsgáljuk meg ezeket egyenkint.

A ritkábban gyónók nagyon helyesen teszik, ha imakönyvből vagy külön e célra készült «lelkiükörből» végzik a vizsgálatot. Ajánlatos önmagunkhoz intézett kérdés alakjában végig vizsgálgatni az Isten és Egyház parancsain, továbbá a hét főbűnön és a kilenc idegen bűnön. Ezek magukban foglalnak mindent, ami fontosabb. De természetesen különleges esetek is fordulhatnak elő, azért a végén tanácsos körültekinteni a lélekben: van-e esetleg olyan bűn, ami még nyugtalanítja a lelket?

Szinte elengedhetetlen, hogy vizsgálat előtt, bár röviden, de buzgón kérjük a Szentlélek felvilágosító kegyelmét, hogy mindent eszünkbe juttasson, amit meg kell gyónnunk.

A rendezett lelkiéletet élőknek, akik naponta végeznek lelkiismeretvizsgálatot, azoknak elég, ha ezek eredményét összegezik. Nem szükséges az összes bűnlehetőségeket végigkutatni. Ha valami nagyobb baj történik, az vizsgálat nélkül is eszükbe jut.

Mennyi időt kell a lelkiismeret vizsgálatára fordítani? A ritkán gyónóknak, vagy lelkigyakorlatozóknak és más különleges alkalmakkor egyetemes vagy általános gyónást végzőknek *félóra legalább* kell, de esetleg egy óra sem lehet sok. Attól függ, ki hogyan tud elkészülni. A gyakrabban szentgyónást végzőknek *öt-tíz perc* elég. A heti gyónóknak pedig *pár perc* is elég ahhoz, hogy jól átvizsgálhassák lelkiismeretüket.

E vizsgálatot higgadt nyugodtsággal végezzük. Az aggályos nyugtalanodást kerüljük. Ez beteges lelki állapot, ami nagy hátránya az előhelaadásnak. Aztán meg felesleges önkínzás is, aminek semmi értelme nincs. Egyébként is erkölcsi megállapodásokról van szó, amiket sohasem

lehet oly pontosan mérlegelni, mint a fizikai dolgokat. Ezeket gramm- és centiméterekben pontosan meg tudjuk mérni, de az erkölcsieket ilyen kétségetkizáró módon teljes lehetetlen megállapítani. A jónak és a rossznak nincs ily szabatos mértékegysége. Nem tudhatjuk tehát egész biz-¹tonsággal meghatározni, hogy melyik a halálos, melyik a bocsánatos bűn. Ahogyan a nyugodt megfontolás diktálja, úgy jegyezzük elő a gyónásra. Az a gyötrő «hátha» feltámadhat a lélekben, de vele tovább felesleges és céltalan foglalkozni. Egészen biztosat mi úgy sem tudnánk az esetről megállapítani. Megmondjuk, ahogy helyesnek gondoljuk, és a többit a jó Istenre bízunk. Ő nem tagadja meg attól kegyelmét, aki megteszi a tőle telhetőt!

A számszerinti megállapítás sem sikerült mindenkor! Ha visszaemlékezünk, hogy hányszor történt, megmondjuk a határozott számot. Ha ezt nem sikerül lerögzítenünk, akkor mondjuk: körülbelül ennyiszor, vagy annyszor; esetleg hetenkint, vagy havonta kb. ennyiszor. Ahogy legjobban visszaemlékezünk rá.

Igy összegezve megjegyezzük, vagy esetleg leírunk minden bűnt, ami lelkünket terheli. Főként akkor tanácsos a leírás, ha féltő, hogy izgatottság, vagy egyszerű feledékenység miatt valami súlyos bűn kimarad. A lelkiismeretvizsgálásnak ilyen módon való elvégzése után következik

2. a bánat és erősfogadás felindítása.

A bánat a bűntudatból származó lelki fájdalom és utálat egybekötve azzal az eltökéltséggel, hogy többé nem vétkezünk. «Tehát a bánat a bűnnel való teljes szakítás ésszel és akarattal, a múltba és jövőre nézve. A múltba nézve a bánat ész szerint gyakorlati ítélet, amely helyteleníti az elkövetett bűnt; akarat szerint erélyes elutasítás, nagy szomorúság és fájdalom az elkövetés fölött, élénk vágy meg nem történtté tenni, ami megtörtént. A jövőre nézve gyakorlati ítélet és elhatározás többé nem vétkezni és mindent elkövetni a jóvátételre, tehát vállalni a bűn és büntetés adósságát». (Schütz. Dogmatika II. 391.). Az őszinte és igaz bánat magában foglalja az erősfogadást is. Szakít a gyászos multtal és erőteljesen törekszik a jobb jövőre.

Lényeges része ez a töredelem szentségének. Ezért sürget a Szentírás: «Tartsatok bűnbánatot és térjetelek meg, hogy eltöröltessenek a ti bűncitelek» (1. ~~1. 3. 3. 5.~~). Enélkül nincs bűnbocsánat. «Ha meg nem tértek mindnyájan elvesztek». A bűn ugyanis elfordulás Istentől, ellenkezés az Ő szent akaratával, az erkölcsi renddel. A bűnbocsánat visszatérés Istenhez, megegyezés az Ő szent akaratával. Csak úgy történhet ez a nagy átalakulás, ha lélekben szakít a bűnnel, azt megbánja, megúttálja és a jövőre Isten barátjaként Vele együtt él, Hozzá igazodik, akaratát pontosan teljesíti!

Kétféle bánatot különböztetünk meg: tökéleteset és tökéletlent. A kettő között a különbséget az indíték teszi. Tökéletes bánat az, amelynek forrása maga az Isten lénye. Azaz azért bánja valaki az elkövetett bűnt, mert azzal Istent, a végtelen Jóságot, az örök Szeretetet bántotta meg, Vele ellenkezésbe jutott. Tökéletlen az, amely Istenre irányul ugyan, de nem úgy, amint önmagában van, hanem amint műveiben megnyilvánul,

mint a bűnnek büntetője, a jónak jutalmazója. Bánja bűnét, mert annak következtében poklot érdemelt, mennyországot vesztett volna. Magára vonta Isten büntetését, elvesztette az Istentől eredő jót, az örök boldogságot.

A bánat kellékei. Legyen a bánat 1. *benső és valóságos.* A bűn a bensőnek, a léleknek, műve a bánatnak is belülről kell elindulnia. Lelki fájdalomnak kell lennie, amelynek székhelye az emberi szellemi valója. Lelki megfontolásokból ered és csak esetleg árad ki az érzéki életre könnyek stb. alakjában. Nem elég a bánat formájának elolvasása az imakönyvből értelmi és akarati működések nélkül, hanem valóságos lelki fájdalomnak kell lennie. 2. *Legyen természetfeletti indítéka,* aminő maga az Isten, vagy műve a jutalmazás és büntetés. A csak természetes hatásokból eredő bánat nem elég, aminők az emberek megvetése, földi kellemetlenségek, károk stb. A természetfelettihez a természeteseket azonban jó hozzácsatolni, mivel ezek is erősíthetik az akaratot. 3. Legyen *egyetemes,* azaz minden halálos bűnre terjedjen ki. A halálos bűn önmagában elszakít Istentől, tehát csak úgy juthatunk hozzá vissza, ha egy sem marad ki bánatunkból. A bocsánatos bűn nem szakít el Istentől, azért az egyik a másik nélkül bocsánatot nyerhet. 4. *Legyen mindenekfeletti,* azaz Isten megbántását inkább fájlalja, mint bármilyen más rosszat. Ennek a fájdalomnak azonban nem kell *érzelmileg* mindennél erősebbnek lennie (pl. a szülők halála felett érzett fájdalomnál stb.), hanem elég, ha értékileg mindenekfeletti. *Azaz elég, ha értelmünk Isten elvesztését minden más elvesztése fölé helyezi.* Miként az valóban értékesebb egészségnél, vagyonnál, földi dicsőségnél, sőt magánál a mulandó életnél is.

P. Roznik Rajnér O. F. M.

2696

Két nagy ember szavai.

Sokszor halljuk: Én nem tehetek semmit, csak imádkozhatom! Ezeknek írom le Donoso Cortes, a neves spanyol bölcselel és Legouvé, francia akademista szép szavait.

— Ami engem illet, — mondta Legouvé — ha választanom kellene, hogy gyermekem imádkozni tudjon-e vagy olvasni, minden gondolkozás nélkül az imádság mellett döntenék. Mert imádkozni annyit jelent mint olvasni a könyvek legszebbikéből, *Annak a homlokáról, Akiből kisugárzik minden fény, igazság és jóság.*

— Hiszem, hogy akik imádkoznak — jelentette ki Cortes — többet tesznek a világért, mint akik háborúskodnak; s azért megy minden oly rosszul manapság a világon, mert többen vannak a harcosok mint az imádkozók. Hiszem, ha eljönne az az óra, az a nap, amikor egyetlen ima se szállna az ég felé, ez a nap, ez az óra lenne a világmindenség napja, utolsó órája is.

A katolikus Egyházat a „nemzeti szocialista állam” keményen üldözi minden tevékenységében. Maga az összkereszténység is sajnálattal állapítja meg az ottani katolicizmus szomorú helyzetét.

A papok és katolikus vezetőgyéniségek koncentrációs táborokban, sőt — mi több — börtönökben sínylődnek, mert ténykedésük fészélyezi a „nácik” propagandáját. Az állam cenzura alatt tartja a sajtót, — még a püspöki körleveleket és plébániai közleményeket

A hardenberg-neuigesi kegytemplom.

is, — amivel elfojtja az egyházi hatóságok tiltakozását a rágalmak, igazságtalanságok és embertelen bánásmódok ellen. A sajtó, rádió, mozi teljesen az állam kezében van. Lehetetlen ennél fogva, hogy a papság a népet a vallási helyzet való tényállásáról felvilágosítsa. Így természetesen a nagy tömeg teljesen tájékozatlan, legfeljebb csak a hazudozók szavai jutnak füléhez.

*) „Le Messenger” I. évi júliusi számából.

És a papság tehetetlenül, szomorúan áll az új vallás úttörése előtt, amely annyival is inkább veszélyes, mert sem nem istentelen, sem nem pogány. A nemzeti szocializmus-vallás, de se katolikus, se protestáns. A fajelméletből és a német földből indul ki s a tömegeket lényegileg német hit felé vezet, s végét akarja vetni a vallásbeli szétesztődésnek, amely idáig elérőtlenítette a német népet. Hogy megvalósíthassák és végre hajthassák a német nép egyesítését, a „német vallás“-nak szükségszerűen le kell rombolnia a katolicizmust, amelyet Rosenberg Alfréd a III. birodalom ellenségeként jelölt meg.

A hardenberg-nevigesi ferences búcsújáráshely kegyképe. 1934-ben 300.000 zarándok kereste fel ezt a híres és szép kegyhelyet.

És a katolikus klérus? — Manapság a legkisebb prédikációt is *lesztenografálják* s jaj annak a papnak, aki a „náci“-kat sértő valamilyen szót kiejt az ajkán!

A papságot tehát hallgatásra kárhoztatták és számára minden vitát és véleménynyilvánítást lehetetlenné tettek.

Közben a nemzeti szocialisták minden tekintetben hathatós propagandát fejtenek ki. Az emberek között könyvek, újságok, értekezletek, rádió, mozi útján mindinkább terjesztik a „német vallás“

eszméjét. Nehéz megállapítani, mekkora hatással van ez a német népre, főleg az ifjúságra.

Ilyen szomorú az Egyház helyzete Németországban. Ilyen az a keret, amelyben a német ferences terciárius élet fejlődik.

A németországi ferenceseknek öt tartományuk van, amelyekben az 1934. év végéig 156,026 terciárius élt. 1935 végén a terciáriusok száma 168,672-re emelkedett, tehát egyetlen év alatt 12,646 új taggal szaporodott.

Vajjon az üldözés következménye-e ez? — Talán. Nem láttuk-e mindig, hogy a szenvedések visszavezették az embereket Istenhez? Nem győzött-e mindig az Egyház szenvedései ellenére is?

Bizonyos, hogy a katolikus Németország imádkozik, s hogy sokkal nagyobb buzgalommal imádkozik a nemzeti szocializmus győzelme óta.

Másfél évvel ezelőtt Hardenbergben**) voltam. Több mint 2000 zarándokot láttam ott, pedig hétköznap volt. Vasárnap egész bizonyosan a 10,000-et is meghaladta volna a számuk. A zarándokok egyike így nyilatkozott: „Rendben van. Ha a nácik megnyilatkoztak, majd megnyilatkozunk mi is!” *Kevelaerben**) következő vasárnapon 40,000 hívő gyűlt össze. Igen, régóta szükségük van a német katolikusoknak Isten segítségére. Milliók ismételvek Jézus ígését: „A pokol kapui nem vesznek erőt az Egyházon”. Máté. 16, 18. Mindenki megérti a münsteri püspöknek, Mgr. de Galennek bátorító szavai: „Mérhetetlenül tragikus helyzetünkben nincs egyebünk, mint Isten és az ő Gondviselése”...

Az üldözés gyümölcse a harmadikrend haladása, amely egyzersmind a német testvériség fokozott megnyilatkozása is. A terciárius községek igazgatói meg tudták értetni terciáriusaikkal, hogy a világban élő szerzetesek és be tudták őket vezetni a katolikus akcióba. „Föl tehát a harmadikrend akciójához! Vallásbeli radikálizmusunkkal (alaposságunkkal) győzedelmeskedni fogunk napjaink egészségtelen radikálizmusa (szélsőséges irányzata) fölött!” Ez volt a tárgya az Offenburgban tartott terciárius nagygyűlésnek, amelyen 2,500 terciárius vett részt.

A rendi igazgatók a legnagyobb gondot fordították arra, hogy a terciáriusokat benső életre sarkalják, ami minden apostolkodás lelke.

A nemzeti szocializmus előretörő propagandájával szemben az Egyház ténykedése mindinkább a templomban nyilvánul meg.

Mind gyakoriabbak az összehasonlítások a két „Führer” (Vezér) között. Krisztus Király vezérsége a lelkeket megnyugtatja és vigasztalja, a „Führer”-nek (Hitler) pedig már a neve is lázítja a szíveket...

Terciárius ügyet szolgálja, aki a FERENCES KÖZLÖNYT terjeszti.

**) A Szepölten Szűzanya híres búcsújáráhelye Németországban.

*) Szintén német búcsújáráhely.

A plébános a nem várt esemény hallatára annyira meglepődött, hogy fölugrott, úgy hogy nyomában a zsámoly, amelyen ült felborult — s csodálkozó és ijedt szemeit az önmagát ily szörnyű tettről vádoló Ginre szegezte. Fejét rázta hitetlenül. Azt nem tudta elhinni, hogy Gin, az ő egykori hű szolgája, arra vetemedett volna, hogy saját törzsbelijét agyonlőjje, hisz nagyon jól ismerte. Lehajolt hozzá, föl-emelte, majd rákezde:

— Jól hallottam szavaidat, vagy rosszul értettem? Tényleg agyonlőtted Nuét?

— Igen . . . igen . . . agyonlöttem.

— Meghalt, vagy csak megsebesült? Beszélj gyorsan: segíthetek még rajta?

— Késő már, Uram! Megbocsájtott nekem, aztán meghalt!

A plébános fejéhez kapott. Egész belefájdult.

— Krisztus szent sebeire, hogyan tudtad ezt megtenni? Veszedtetek vagy haragból lőtted agyon? — halmozza el gyors kutató kérdésekkel a plébános. De eszébe jut, hogy így nem lesz jó. Időt enged hát, hogy összeszedje magát egy kicsit s bevárja, míg magától megered belőle a szó. Felállítja az imént eldölt zsámolyt, egy másikat is hoz, s leülteti Gint. Ő maga is leül és nyugodtan bevárja, míg megnyugszik egy kicsit s elkezd beszédét. Úgy történt. Csakhamar felmelegedett a fagy és elkezdte. Mindent elmondott: a régi vérbosszút, haldokló apjának szavait, törzsének gúnyjával viselt harcát, anyja izgatását, felesége izgága, pirongatását s ezek eredményét, elhatározását, Stiefni házához vezető útját, Nuéval váltott szavait, annak gúnyolódását és kihívó szavait. A többire meg már alig emlékezett . . .

A plébános kiérezte szavaiból, hogy a megtört szív beszél belőle. Súlyosan vádolja magát.

— És aztán ideszaladtam hozzád, hogy meggyónjak. Azután hazamegyek s nem bánom, ha az úton vagy máshol talál el a bosszúálló kéz golyója, megérdemeltem! — fejezi be töredelmes vallomását Gin.

Aztán elhallgatott. Fejét lehajtotta, mint a halálraszánt, aki nyugodtan, ellentállás nélkül várja az ítéletet. A plébános felállott és gyors léptekkel sétált fel-alá a szobában. A borzasztó dráma okai-val foglalkozott. Az előzmények tehát másfél évtizedre nyúlnak vissza. A törzs minden embere tudott az eseményről, csak ő nem, aki ezen emberek lelkiüdvéért felelős, ő a plébános nem tudott, még csak nem is sejtett semmit! Úgy érezte, hogy részéről jövátéhetetlen hiba volt ez, amelynek egy fiatal, viruló élet lett az áldozata. Persze nem törődött eleget a titkos sebekkel, a lappangó mérgekkel; megelegedett azzal, amit látott és hallott! — lépett fel lelkében az önvád.

Aztán Ginre nézett. Azt is vérbosszú fenyegeti most, ő lesz ennek a büntetendő lanyhaságnak legközelebbi áldozata. Nem! ennek nem szabad megtörténnie, az ő tudtával nem szabad plébániáján vérnek folynia! Legalább Gint meg kell mentenie, még ha saját életébe kerül is! De mi úton-módon történhetik ez? Milyen befolyása lehet ebben a dologba. Hallgatnak-e majd szavára a bosszúra lihegő emberek? Eléri-e valamikor, hogy a gyűlölet helyett a szeretet fog győzni? Gondolkodik és töri a fejét: Mit tegyen, mihez is fogjon először? Egy hirtelen mozdulattal megáll Ginn előtt:

— Gin, te ezt a helyet nem fogod elhagyni. Itt térdelsz és előkészülsz. Bánkódjál és határozz! Hagyok bőven időt hozzá. Most pedig itt hagylak egyedül. Kérem Istent, világosítson meg.

Gin térdre roskadt.

6. A nehéz út.

A pap kiment a szobából s gyors léptekkel elhagyta a paplakot. Elhalaszthatatlan kötelesség űzte ellenállhatatlanul. Minden perc drága és válságossá válhat, ha idejében nem készíti elő az ügyet. Nehéz órák elé nézett. A súlyos csapásoktól meglátogatott házat kell fölkeresnie. Nehéz feladat tudomásukra hozni a szörnyű gyilkosságot, de úgy, hogy — ha fáj is — ne keltsen újabb vérbosszút és egyszersmind békét teremteni, megnyugtatni Isten akaratában . . . Nem bízott magában, beszélőképességében. A vérbosszú-vágy sokkal erősebb, semhogy szavainak erejével meg tudná semmisíteni.

Imádkozni kezdett, de nem igen ment. A gondolatok kergetőztek agyában. Nehéz lesz, talán nem is sikerül. És akkor új áldozatot kíván! . . . Vagy talán ma még nem is kellene hozzájuk mennie. Még korán. Az érzelmeket nagyon felcsigázta az eset. Hagyni kell, míg lecsillapulnak kissé. A halott még a házban van, jelenléte bosszúra tüzelheti a rokonokat . . . Mindegy! Inkább előbb. Az Isten majd megsegíti. S közben azon veszi magát észre, hogy homlokáról izzadságyöngyök peregnek. Ereje lankad. Mindegy, mennie kell, még ha oly kevés eredmény kecsegtet is. Kötelességét teljesítenie kell. És aztán — ha nem is sikerül szándeka ma — holnap újra visszatér s addig kopogtat az elzárkózott sziveken, míg csak meg nem nyílnak a kegyelem számára.

Imádkozni próbált, de imája szétszórt és zavaros volt. Folytonosan a hallott dolgok foglalkoztatták agyát. Ezt igazán nem várta volna Gintől, aki oly sokáig szolgált nála, aki valamennyi között a legjobb nevelésben részesült, akit igazán szeretett. Elgondolkozott. Szemei előtt elvonultak a körülmények, mint egy mozivásznnon. A mohamedanizmustól fertőzött nép, kiirthatatlan népi hagyományok. déli tüzes vérmérséklet . . . Pedig a legbékésebb ember. Hiába! A csipkelődő beszédekkel, pletykával, a leleplezett megvetéssel, hamis becsületfoglalással szemben nem tudott közönbös maradni. Az örök törvénynek parancsa szerint fegyverhez nyúlt egy emberi élet kioltására.

Akárhogy, de meg kell mentenie ezt a szegény elvakult embert. A paplak biztos menhelyéről mindaddig ki nem ereszti, amíg csak minden veszély el nem múlt feje fölött. S míg így évődik magában, azon veszi magát észre, hogy Stiefniék házához érkezett. Kissé távolabb megállt. Kémlődött. Már messziről látszott az eset hatása. A tömeg ott szorongott a kapu előtt. A vénasszonyok — szokásukhoz híven — hullatták könnyeiket, kötényüket szemükre húzva odaodasúgtak szomszédjaiknak egy-egy titokzatos szót. A sürgés-forgás egyre erősebb lett. Valamennyin meglátszott, hogy valami megrendítő dologgal foglalkoznak. A pap jó mélyet szippantott az ózondús hegyi levegőből és nekibátorodva közéjük indult . . .

Hangos Dicsértésekkel rájuk köszöntött. A tömeg tiszteletudóan fogadja és félre áll. Elhalad mellettük s belép a küszöbön. Nagy teremfélé szobába ér. Amint meglátják az összegyűltek, hangos moraj száll végig a termen. Az ülők felállnak, a kucs mák illemudóan lendülnek a magasba. Csupa bánatos arc, csupa kutató, találgató tekintet. Előkerül a ház ura is, az öreg Stiefni. Hozzámegy és kézcsókkal üdvözli a papot:

— Az Úr áldja meg jöttödet, tisztelendő Atyám!

— Békesség legyen mindnyájatokkal! — válaszolt csendesen.

Apróságok.

„Írjátok meg, tegyétek közzé” — mondta XI. Pius — „hogy a pápa akarja a katolikus lapok és újságok felvirágozását és ezért dicséri és áldja azokat, akik ezeket kiadják és ezekbe írnak, de még sokkal inkább dicséri és áldja az előfizetőket, de a „fizető” előfizetőket . . .”

*

Egy angol hölgy nemrégiben négy millió font sterlinget, tehát mintegy százhuszonöt millió pengőnek megfelelő összeget hagyományozott arra a célra, hogy Olaszországban a protestantizmust elterjesszék. Viszont egész Olaszország megszervezkedett, hogy minden protestáns terjeszkedést megakadályozzon.

Ha egy protestáns ennyit képes tenni hitéért, legalább fillérekkel ne furakodjunk mi katolikusok.

*

Egyik előkelő római szalonban a spanyolországi katolikus üldözésről, templomok, zárdák feldúlásáról stb. beszélgettek, és valaki szóba hozta, hogy az istentelen kezek megszenteltségtelenítették a híres sevillai Kármel Szűz Mária szobrot is. Egyszerre csak eltűnt a teremből a háziasszony öt év körüli kislánya, aki eddig szótlán bámulattal hallgatott egyik karosszék mélyében. Kiment a gyerekszobába, lekasztotta ágya mellől Szűz Mária képét, összecsókolta, majd visszajött a szalonba és anélkül, hogy egy szót is szólt volna, körüljárta a vendégeket és mindenkinek odanyújtotta a képét, hogy csókolja meg . . . Ez a gyermeki áhítat szinte könnyekig meghatotta a jelenlevőket.

Az új keresztesek.

«Hogy az európai keresztények, jelesül a katolikusok, teljesen ki nem szorultak a Szentföldről és a szent helyek birtokából, hanem a mohamedánok és szakadárók fanatizmusa dacára mai napig tartani tudják ott magukat, nem utolsó sorban köszönhető a ferences barátok hősiességének. A keresztes hadak kivonulása után ők folytatták és folytatják a harcot a szent helyek birtokáért. De nem fegyverrel, hanem a türelemnek, az imádságnak és a kultúr munkának békés, de maradandóbb eszközével, amellyel Guerin szavai szerint «Bouillon Gottfrid királyságánál maradandóbb országot alapítottak». Talán a Gondviselés akarja, hogy azon a földön, ahol az Istenember szeretete és vértanúhalála diadalmaskodott, tartósan csak a vértanúság és a szeretet uralkodhassék. Így történt, hogy a Szentföldön hétszáz év óta az új keresztesek (ferencesek) diadalmaskodnak, nem avval, hogy ölnék, hanem avval, hogy meghalnak Krisztusért. 1219 óta, mióta Szent Ferenc rendje birtokába vette a Szentföldnek parányi darabkáját, ez a rend volt az a gyöngye, de legyőzhetetlen hadsereg, amely egyedül őrizte a Szentsírt, amikor királyok is megfutamodtak onnan). 2500—3000-re teszik azon ferencesek számát, akik nem ágyban és párnák között, hanem a hősiesség türelem karakterén ellenséges kardok vágásától haltak meg a Szentföldön». (Dr. Tóth Kálmán.) Méltán viselik a «*Szentsír őrei*» nevet.

A keresztény műveltség munkásai.

A ferencesek vérükkel termékenyítették meg azt a kultúr munkát, amelyet iskoláikban, nyomdáikban, kórházaikban, gyógyszerintézetekben, árvaházaikban és zarándokházaikban folytatnak az európai kereszténység nagyobb dicsőségére Palesztina bennszülöttei között. Jeruzsálemi nyomdájukat 1846-ban rendezték be. Tanító- és nevelőintézeteik élén áll a *jeruzsálemi bibliai főiskola*, amelynek kibővítését 1929-ben fejezte be P. Diatollevi Ferdinánd ferences kuztos. A Szűzanya kapujához — Tarik Bab Sitti Mirjam — vezető úton, talán Jeruzsálemnek legcsendesebb helyén áll a hatalmas kétemeletes főiskola, amelyben minden nemzetiségű ferences papok képezik ki magukat a szentírástudományok minden ágában. Ebben a munkában kiváló tanárokon kívül hatalmas könyvtár és hétszáz év gyűjteményét tartalmazó *bibliai szentföldi múzeum* is áll segítségükre.

A világi ifjúság számára pedig ott van a *Terra Santa-Collegium*, amelyet 1926-ban alapítottak. Ebben a minden modern nevelési eszközzel, tehát változatos sporteszközökkel is felszerelt középiskolában háromszáznál több, részben arab gyermek készül a szebb jövőre a ferences atyák gondos vezetése alatt. Magában Jeruzsálemben még egy-egy *fiú- és leányiskolát* is tartanak fenn a ferencesek elemisták részére. Azonkívül külön *fiú- és leányárvaházat*, amelyekből már sok ezren kerültek ki az életbe. A szentföld *iferences kuzstódia* összesen *hatvan iskolát* tart fenn. amelyekből már sok ezren kerültek ki az életbe. A szentföldi ferences kuzstódia összesen *hatvan iskolát* tart fenn.

A ferencesek Jeruzsálem falai között 1352-ben kórházat is építettek, amelyben azóta a betegek ezreit és ezreit részesítették a felebaráti szeretet jójótéményeiben.

Munkatársaink és Zarándokaink! Kedves Terjesztőink!

Amit ezelőtt néhány hónappal még nem igen remélhettünk, az már meg is valósult: augusztus 1 után a szentföldi biztos hivatal kiköltözik új otthonába: BUDAPEST, I., HEINRICH ISTVÁN-UTCA 5. szám alá. Augusztus elseje után tehát mindent erre az új címünkre kell küldeni. Aki alamizsnát óhajt a szentföldi missió vagy a Magyar Szentföld számára küldeni, az ezután is ugyanúgy eszközölheti ezt a póstatákarékpénztári befizetési lapon, mint eddig, „A SZENTFÖLDI MISSZIÓ MEGBÍZOTTJÁNAK, BUDAPEST, 6.063.” szám alatt, vagy a MAGYAR SZENTFÖLD csekkjén.

Hogy minél halhatósabban szolgáljuk ezt a nagy és szent ügyet, teljesen külön lapot kapnak a Szent Kereszt Hadseregének tagjai. Ez a lap havonta jelenik meg, és mindenki megkapja, aki évente legalább egy (1) pengőt ad a Szentföld javára. Kérjük tehát kedves olvasóinkat, fogadják továbbra is szeretettel ezt a lapot, a FERENCES KÖZLÖNYT, amely a SZENTFÖLDNEK és MAGYAR SZENTFÖLDNEK érdekét mozdítja elő. Igyekszünk minél többet közölni benne mozgalmainkról és mindarról, ami bennünket a Szentfölddel kapcsolatban érdekel.

Az új szentföldi ferencrendi zárdáról (Budapest, I., Heinrich István-utca 5.) annyit írhatunk egyelőre, hogy két atya és két testvér lakik majd benne. Ez lesz a szentföldi biztos állandó székhelye. A zárdának nyilvános kápolnája lesz, vagyis kápolnájában a hívek is hallgathatnak szentmisét. A zárda a Hűvösvölgyben szép helyen fekszik, közel (2 percre) a 83-as villamoshoz. Tehát könnyen megközelíthető. Olyan csendes és kedves a környezete, hogy szinte a Gondviselés is arra rendelte, hogy ott egyszer a Szentföld szentélyei emelkedjenek és Budapest és az ország hívei ott megpihenjenek a Szentföld ihlető hatása alatt . . .

A kápolnában már több, mint 20 nevet örökítünk meg márványtáblákon, akikért minden első csütörtökön és első pénteken szentmisét mondunk, hogy megháláljuk a MAGYAR SZENTFÖLD ALAPÍTÓ-JÓTEVŐINEK jóságát, akik 100 vagy 150 pengőt adományoztak eddig a Magyar Szentföldre. Ugyanitt a nagyobb ünnepeken szentmisét végzünk azokért, akik téglákat adtak el, vagy vettek, avagy egyébként buzgólkodtak a Szentföld érdekében. Egy téglá csak 6 fillér.

A szentföldi zárda kertjében 15 m. hosszú és 4'20 m. széles szentföldi múzeum is készül, amelyben láthatjuk majd egyes az szentföldi szentélyek kicsinyített mását stb., a Szentföld életét stb., de csak úgy, ha ebben terjesztőink és munkatársaink buzgósa segít. A nagy kertbe tervezzük a Betlehemi Barlangot, a Kálváriát, a Szentsírt, a Keresztutat stb., hogy aki ide kijön, lelkileg felüdüljön. Kérjük erre Isten segítségén kívül a kedves Terjesztők és Munkatársak lankadatlan apostolkodását is.

Isten százszorosán megfizet minden áldozatot, amelyet a Szentföld érdekében hozunk. Mi pedig imáinkba és szentmiséinkbe foglaljuk őket.

Jézusban alázatos testvérük:

P. MAJSAI MÓR OFM. szentföldi biztos, szerkesztő.

A Szentkereszt Hadseregének ügyei.

Meghaltak: 1936 július hóban:

Ferenci Mária Selyeb, Péter Károlyné Ófehértó, Posony Mihály Nyiradony, Rády Károly Kiskunfélegyháza, Máté Julianna, Vas Istvánné Canada, Vajda János Magyarakanizsa, Miskovics József St. Medina Amerika. Antaloczi Erzsébet Detroit Mich, Tóth Eszter, Svacs Rozália Amerika, Hánc Julianna, Besenyei János, Marsi András, Ferencik Julianna Püspökladány, Koncz Erzsébet, Németh Julianna, Tóth Ágnes Szentgotthárd, Miskei Erzsébet, Apró Jánosné Öttömös, Nagy Bálint Mezőhegyes, Horváth István, Ambrics Ágnes Tömörd.

Imádkozunk értük! Az örök világosság fényeskedjék nekik!

Alamizna a Szentföld javára.

Szabó Istvánné gyűjtése Cegléd 6.—, Nagy Jánosné 1.—, öz. Magó Ferencné 2.—, öz. Zsilka Józsefné 2.—, Csillár Lajosné 1.—, Boidisz Józsefné Középrigóc 5.—, Kauser János Budapest 2.—, Kovács Istvánné Lentikápolna 19.10, Spagina Józsefné Zabar 13.70, Kovács Mária és Miholics Péterné Gyöngyösfalu 2.—, Patkó Ádámné Selye 5.—, Kozics Mária Békés 38.—, Grim Antal és Anna Csobánka 2.—, Nagy Margit Mezőhegyes 9.—, Konczné Vallyon Anna gyűjtése Bp. 10.—, Hegedűs János családi tagdíj részlete 10.—, Barassevich Jánosné gyűjtése Csákvár 5.—, Blahó M. Regina Tarnaméra—72, Jámbor Pálné Terehgy 4.—, Major Istvánné Somogytarnócza 9.—, Hlavathy Béla Kiskunfélegyháza 31.80, Németh Antal Keszthely 3.50, Peregovics Teréz Zsámbék 35.56, Meszlényi Lambert plébános Csácsbozsók 23.33, Matyi József Galambok 4.70, Császár Antalné Szombathely 7.—, öz. Besenyei Sándorné Pély 1.—, öz. Tirscher Jakabné Felsőgalla 7.56, Szent Kereszt Hadsereg Szolnok 13.—, Domanovits Franciska Und 2.—, Dr. Eredics Ferencné Szombathely 68.—, Pulyi Józsa 3.—, Szárnyas Mária örökös tagdíja 20.—, Hajdu Andrásné Máhomfa 10.40, Kovács Károly Rábagyarmat 37.—, Lidia Hurguy Cleveland 11.90, Martinek Mária Budapest 10.20, Acs Istvánné Budapest 2.—, Tóth Péterné Budapest —.50, Hebenstreit Teréz Foreign 15.—, Tóth Péterné Budapest —.50, Barabás Istvánné Budapest 1.—, Loydl Ludmilla Budapest 1.—, Ipolytarnóczi Szent Kereszt Hadsereg 6.50, Németh Péter Budapest 10.—, öz. Kovács Józsefné Kóka 20.—, öz. Bársony Jánosné Szombathely 10.—, Dr. Littván Sándor káplán gyűjtése Győrvar 4.50, Cserniczky Gyula Budapest családi örökös tagdíj részlete 4.—, Ferency Lajosné Budapest 1.—, Vincze Anna Szombathely 1.—, Lónyay Jánosné gyűjtése Üröm 42.95, Gerencsér Andrásné Punicky Sask 22.31, Szabó Mária Szombathely 3.80, öz. Galecz Vendelné Pécs 3.—, öz. Hankó Jánosné Budapest 2.—, Temesváry Jánosné Szentendre 1.—, Bohránd Zoltánné gyűjtése Budapest 12.—, Flessler Mártouné 1.—, Kálmán Peregina 1.—, Sebestyén Ferenc és neje 2.—, öz. Kovács Gáspárné 1.—, Elek Juliska 1.—, Gerlach Jenő és neje 2.—, Gerlach György 1.—, Rostás József 1.—, Fock Ferencné 1.—, Breitner Lőrinc 1. P. öz. Somoskőy Péterné Bocsárlapujtó 13.30, Komáromi Verona János-halma 23.— P.

A jó lelkek buzgóságát és áldozatosságát Isten fizesse meg!

Adományok a «Magyar Szentföldre».

Szabó Elek Hosszuzhetény 2.—, Krisztián Vincéné Kápolna 1.—, Holley Ada Rákosliget 3.—, Vida József Budapest 9.—, Németh Antal Keszthely 3.56, Benedek Sándor Budapest 1.—, Schlamadinger Antal Budapest 5.—, Dr. Gönclik Kálmán plébános Baja 2.—, Ferencz Józsefné Békéscsaba 3.—, Turcsányi Ede Budapest 1.20, Tomanovics József Budapest 1.20, özv. Sipos Józsefné Ágasegyháza 1.—, özv. Somoskőy Péterné Nógrádmegyer 3.—, Horváth Istvánné 1.50, ifj. Tóth Jánosné 1.50, Juhász Róza —.60, N. N. —.40, özv. Somlyódy Istvánné Budapest 2.—, Hegedüs Istvánné Mohács 2.—, Dr. Kecskés Pál 5.—, Pálosy János 1.20, Dr. Mészáros Béla Budapest 1.20, Dihenes Jánosné Pécs 2.—, Krikovszky Vincéné Baja 2.40, Kármelita Rendház Budapest 2.—, Faragó Pál Széchalomtelep 1.—, Lupán Apollonia Budapest 1.60, Láng János Budapest 2.—, Hoffmann Istvánné Budapest 1.20, Gélyi Anna Budapest 1.20, Honik Mária Edelény 4.95, özv. Rác Józsefné gyűjtése Ujkécske: Bartók Ernőné 1.20, özv. Sánta Istvánné 2.—, Horváth Györgyné 1.20, Ladányi Lajosné Budapest 80.—, Darabos Józsefné 1.20, özv. Varga Balászné 1.20, Sánta György —.24, özv. Kiss Istvánné —.12, özv. Nagyóri Barabásné —.12, Kiss Irén —.60, özv. Rác Józsefné 1.20, Rác József és két kis lánya 1.20, Irgalmas Nővérek Budapest 2.—, Gyurics József Balassagyarmat 2.—, Wintermantel Józsefné Budapest 3.—, özv. Szabó Józsefné Andocs 1.—, özv. Kokas Elemérné 1.—, Rózsa Sándor —.20, Rev. Emi Egnet St. Elizabeth. U. S. A. 10.— P.

A jó Isten fizesse meg!

A «Magyar Szentföld» javára téglát adtak el:

Jámbor Pálné 6.— (100 téglá), Józsa Istvánné Heréd 6.— (100 téglá), Dr. Majtényi Gyula Balassagyarmat 1.20, (20 téglá), Tombor Gyula Dunaharaszti 6.— (100 téglá), Érsek Albertné Budapest —.24 (4 téglá), Sztahó Gusztávné Budapest —.60 (10 téglá), Petrányi Ferencné Nagykáta 1.— (16 téglá), Pallagi Istvánné Nagykáta —.50 (8 téglá), néhai Nagy Bálintné emlékére 2.50, (41 téglá), Budapest Szent Orsolya Rend leányimn. Szent Angela kör. 4.— (64 téglá), Kovács Lenke Budapest 2.— (33 téglá), Kossuth Ilona Budapest 1.20 (20 téglá), Szalay Ferenc Szombathely 1.20 (20 téglá), özv. Pózer Györgyné Rakamaz 5.—, (85 téglá), Serflek Frigyesné 1.20 (20 téglá), Suler Anna —.60 (10 téglá), Szloboda Konrádné 1.20 (20 téglá), Belányi József Bpest 3.— (20 téglá), Jelencsik Rozália Eger 1.20 (20 téglá), Ebner János Bpest. 6.— (100 téglá), Blaskó Mária Bpest. 1.20 (20 téglá), Pamuk Benőné Pestszenterzsébet 1.20 (20 téglá), özv. Erl. Györgyné Pestszenterzsébet 1.20 (20 téglá), Pamuk Benőné 18.— (300 téglá), Csikmindszenti Benedek Judith 1.20 (20 téglá), Benics Lajosné Pestszenterzsébet 3.— (50 téglá), Tarczay Erzsike Bpest. 1.20 (20 téglá), Dittmayer Ella Bpest. 1.20 (20 téglá), Ács Istvánné Bpest. 6.— (100 téglá), Tóth Péterné 3.— (50 téglá), Dr. Zsilinszky Rezsóné Bpest. 1.20 (20 téglá), Szabó Jánosné Jászberény 6.— (100 téglá), Král Ernőné Bpest. 6.— (100 téglá), Dr. Mayer Gézané Bpest. 1.20 (20 téglá), Ádám Anna Bpest. 6.— (100 téglá), Csenez Matild Budapest 3.48, (58 téglá), Schuck Józsa Bpest.

6.95 (115 téglá), Haas Mária Bpest. 1.20 (20 téglá), Palágyi János Bpest. 1.20 (20 téglá), Dr. Geréb Jánosné Bpest. 1.02 (17 téglá), Görög Róza Bpest. 6.— (100 téglá), özv. Reök Ivánné grófnő 1.20 (20 téglá), Lukáts Theodósa 1.20 (20 téglá), Szabó Mária Szombathely 1.20 (20 téglá), Dr. Winter Ernőné Bpest. 1.20 (20 téglá), Czuczor Mária Bpest. 1.20 (20 téglá), Dr. Rády Lajosné Bpest. 6.— (100 téglá), Nagy Béláné Bpest. 1.20 (20 téglá), Landsmann Anna Bpest. 1.20 (20 téglá), özv. Rózsa Istvánné Kaposvár 8.— (100 téglá), Császáz Antalné gyűjtése Szombathely 6.— (100 téglá), Németh Lajosné 5.— (88 téglá), özv. Bognár Imréné Kámon 1.— (16 téglá), N. N. —.30 (5 téglá), Misky Ferenc Bpest. 6.— (100 téglá), Blahó M. Regina Tarnaméra 1.20 (20 téglá), özv. Tirscher Jakabné gyűjtése Tarnaméra 17.10 és 1.50 (25 téglá), Szám Ferencné 6.— (100 téglá), Szauer Györgyné 6.— (100 téglá), Lauer Györgyné 6.— (100 téglá), Bajkó Andorné —.60 (10 téglá), Gáll Józsefné —.60 (10 téglá), Földesy Ferenc 1.80, (30 téglá), Kerekes Péter —.60 (10 téglá), Vörös Istvánné Cegléd 1.20 (20 téglá), Sziman Ferenc Bpest. 6.— (100 téglá), özv. Kilky Imréné 1.20 (20 téglá), Schrat Józsefné —.60 (10 téglá), Stolcz család —.60 (10 téglá), Kresmeri család —.60 (10 téglá), Szántó Árpád —.60 (10 téglá), Plank Ferenc családja —.72 (12 téglá), özv. Seeler Benőné Tatabánya 24.— (400 téglá), Pellák Zsuzsanna Nyiregyháza 6.— (100 téglá), Takács Anna Bpest. 1.20 (20 téglá), Apor Irén Bpest. 3.— (50 téglá), Kovács Józsefné Máriaremete 6.— (100 téglá), Kosik Julia Bpest. 4.20 (70 téglá), Collégium Marianum Bpest. 6.— (100 téglá), Keresztes Nővérek Bpest. 3.— (50 téglá), Vencel Mária Bpest. 1.20 (20 téglá). — Szálljon a jótévkre Isten áldása!

Akik téglákat vettek vagy eladtak és a Szentföld érdekében buzgókodtak, azokért a nagyobb szentföldi ünnepeken mondunk szentmisét.

A «Magyar Szentföld» javára márványtáblát vállaltak (Alapító-jótévk):

Reinik Alajos és családja Alsószölnök 150.—, Dankovics Ferenc Koskay Béla, Kovács János és családja Gyömrő 150.—, Rákóczy János Pap 100.—, Nagyfejeő István, báttaszéki Szabó Borbála, Nagyfejeő Ernő Irén, Ilonka, Florschütz Ede, Nagyfejeő Gizella, Ducika, Gizike Tarnaméra 250.—, özv. Marchart Gyuláné sz. Papp Mária Magdolna Cegléd 100.—, Erl, Erley és Pamuk család Pestszenterzsébet 150.—, özv. Lovag Bersuder Lajosné Temesvár 100.—, Lovag Bersuder Klotild Temesvár 100.—, néhai Wagner Péter emlékére Budapest 100.—, P. — A Magyar Szentföld alapító-jótévkéért minden első csütörtökön és első pénteken lesz szentmise.

Nagypénteki gyűjtés 1936.

R. K. Pléb. Hivatal: Pápakovácsi 7.10, Gör. Kath. egyh. község Érpatak: 4.—, Isten fizesse meg a Szentföld jótévkéinek jóságát!

Mivel segíthetsz a szentföldi misszión?

1. Először is imával és jócselekedetekkel, miként a szentföldi kusztos atya kéri.
2. Ígykszel minél több embernek figyelmét felhívni a Szentföld lelki és anyagi szükségleteire (árvaházak, iskolák, szegények, szentélyek stb.).

3. Terjeszted a *Szent Kereszt Hadseregét*. Erre vonatkozólag felvilágosítást ad a szentföldi biztos (Budapest I. Heinrich István-u. 5. szám. Telefon: 1—656—26.).
4. Terjeszd a Magyar Szentföld *tégláit*. Egy darab 6 fillér.
5. Gyűjts *bélyegeket, gyógyfüveket*, és küldd be a biztosi hivatalnak.
6. Ha van olyan érdekességed, amit a szentföldi múzeumba be lehet tenni, elküldheted a biztosi hivatalnak. Ilyen dolgok lehetnek: Szentfölddel, Szentírással kapcsolatos könyvek, művészi és népművészeti alkotások, szép fényképek, értékes térképek, bélyegalbumok, a betlehemesekre vonatkozó népművészeti alkotások stb.

Itt jön a Szent!

Csodálatos, hogy Sabatier, Jörgensen, Schnürer, Cuthbert s annyi nagyszerű életrajz után a Poverello még mindig új életrajzírókat talál. *Verano Magni*-nak Anton Grueman fordításában a freiburgi Herder-cég elegáns kiadásában megjelent *Da kommt der Heilige* c. munkája is Szent Ferenc bájos életrajza, nem a tudományos készültségű közönség, hanem a jámbor lelkek számára. Beállítása egy kissé különös, mondhatnók kerestett és így a máskülönben isteni naivitású s rendkívül népszerű előadást kissé túlságosan legendaszerűvé teszi.

A bevezetés t. i. az, hogy a belverdei Máriatemplomhoz épült egykori franciskánus kolostor ma egy egyszerű parasztszalád tulajdona. Lapo és Nino, a két gyerek a bárányokat Pratotandóba terelik, ahová a nagyapjuk már kora reggel kiment mezei munkára. S akkor egyszerre két franciskánus barát jön, akik nem mások, mint Fr. Egyed és Fr. Leó, Szent Ferenc társai és barátai, akik minden tavasszal egyszer Szent Ferencel együtt újra földre jönnek. Szent Ferenc most kissé elmaradt tőlük az erdőben s ők előre jöttek, hogy itt bevárják. S akkor nagyapó s a gyerekek megkérik a barátokat, hogy beszéljenek nekik Szent Ferencről.

S Fr. Egyed elkezdí mondani Szent Ferenc életét születésétől. Beszél 38 oldalon keresztül. Akkor bevallja, hogy amit eddig mondott, másoktól tudja; most következik az idő, mikor ő maga lép érintkezésbe Szent Ferencel. S folytatja elbeszélését a 60. oldalig, Fr. Leó elhivatásáig, akkor átadja a szót Fr. Leónak, akinek elbeszélésében a gyerekek persze legjobban Fr. Juniperus esetein mulatnak, akit a német fordítás Bruder Wacholder-nek nevez.

Fr. Leó elbeszélése egészen a 133. oldalig tart, amikor Szent Ferenc Fr. Egyedet Tunisba küldi. Itt azután megint Fr. Egyed folytatja, de éppen csak a marokkói vértanukat sorolja elő, akkor újra Fr. Leó veszi át a szót s többet abba sem hagyja Szent Ferenc haláláig.

Csendben ülnek a hallgatók, csak a bárányok bégetnek s a tücsök csiripel, akkor Fr. Egyed az erdőszélére mutat: *ott jön a Szent*. Letérdelnek s Szent Ferenc a távolból megáldja őket. S mikor nagyapó s a gyerekek fölemelkednek, nem látják többé se Leót, se Egyedet, se Szent Ferencet és szép csendben haza ballagnak.

A megkapóan egyszerű, eleven stílusú életrajzot minden ferences lelkű, olvasónak a legmelebben ajánljuk s egy szép magyar fordításnak nagyon örvendénénk.

Huszár Elemér.

Élő Szentkeresztúti Társulat.

Hogy a címet megértsük, itt közlöm a szerkesztőségbe beadott levelet, amelyet a maga egészében közlök:

Leikiismeretem régen követelődző szavát követem, amidőn e levél megírásához fogok.

Én a szép Erdély kincsekben gazdag, égbenyúló hegyei között a ferences atyáktól megtanultam, hogy a dolgok mélyére kell néznünk, ha értékes és főleg örök életre szóló kincseket szeretnénk szerezni, és mindig fel, a magasba kell néznünk és kívánczoznunk, ha a föld göröngyös útjait békés, vidám, ferences lélekkel akarjuk járni.

Ennek legbiztosabb útja *Krisztus útja*: a királyi keresztút, amelyet mindennap végig kell járnunk, vagy legalább is elmélkednünk kell róla, hogy a Nagy Szenvedő vigaszt öntsön sajjó szívünkbe, bágyadt lelkünkbe. Azért ott megalapították az „Élő Szentkeresztúti Társulatot“, vagyis röviden az „Élőfa Társulatot“. Tagjait 14-es csoportokba osztották és havonként összejöttek és kisorsolás útján mindegyikünk kapott egy keresztúti állomást, amelyet naponként tisztelnünk kellett és pedig úgy, hogy a nap bármely részében kezünkben tartva egy keresztúti búcsúval ellátott fészületet, kiki az ő titkára gondolva elmondott három Miatyánkot, Üdvözlégyet és Dicsőséget. Aki ezt rendszeresen elvégezte, az mindennap teljes búcsúban részesült. Így sok-sok kegyelemnek lettünk osztályrészesei, egyben sok vigaszt nyertünk az élet keresztjei alatt, mert folyton szemünk előtt haladt Krisztus az ő legnagyobb keresztjével.

Kérem szeretettel Tisztelendőségedet, válaszoljon, hogy itt miért nem alakult meg már eddig, egyben hogy mi ennek a társulatnak a keletkezése. Én imádkozni fogok a szenvedő Jézushoz, Szent Ferenc Atvánk közbenjárásával, hogy az élet súlyos keresztjét viselő testvéreim megismerjék és minél többen lépjenek be ebbe a társulatba, hogy lelküknek erőt nyerjenek a megpróbáltatásban, és egyben segítsünk szenvedő elhunyt testvéreinken a búcsúk által.

Alázatos kézcsókkal maradok Szent Ferenc áldását kérve

Erzsébet nővér

*

Igazán nagy kár, hogy nálunk ismeretlen ez a társulat, mert kétségkívül igaza van nővéreknek, hogy fontos, hasznos, Istennek tetsző volna ennek megalakítása. Minden ferences kolostor, sőt minden plébánia és lelkésziség területén igen nagy lelki haszonnal járna ez mind több lélek számára, mert sok kegyelmet biztosít és vigaszt szerez az Élőfa Társulat megalakítása.

E lap módot fog arra nyújtani, hogy mind nagyobb mértékben váljék ismeretessé ez az igazán ferences áhitatgyakorlat. Portu-mauríció Szent Lénárt, a nagy ferences misszionárius volt az Élőfa Társulat kezdeményezője. XIII. Leó pápa sok-sok kiváltsággal gazdagította és melegen ajánlotta a híveknek, sőt kis szabályzattal is el látta. Jövő számunkban ismertetjük az Élőfa Társulat szabályait, kiváltságait és fontosságát.

Szerkesztőség.

Rendi élet.

A siklósi terciárius község Kozma Kájusz igazgató atya vezetése alatt, Szent Ferenc Atyánk szellemében igyekszik feljutni az Alverna magaslataira. Ez a szellem indította rendiközségünket arra, hogy Szent Zita pártfogása alatt az iskolából kimaradt és a társadalom által sokszor mostohán kezelt leányokat egyesületbe tömörítse. A kör megalakításában különösen Gusztáv Sarolta buzgólkodott. Nagybőjt folyamán kétízben is előadták a „Szent Zita legendája” c. színművet.

A rendiközség főgondját képezi a szegényügy, ebben legjobban buzgólkodott Szántó Kálmánné és Gusztáv Sarolta nővér. Karácsonykor a szegények ételmisszer adományokat szoktak kapni. A városban felkeresik a betegeket, gondoskodnak, hogy szentségekkel el legyenek látva, továbbá az elhagyottak kórházba juttatásáról, lakásuk tisztán tartásáról. Ezenkívül az arra rászorultak tűzrevalót is kaptak, néhány esetben házasságot rendeztek, a helybeli szegényházat is látogatják és az ottlevőket olykor jobb ebédhez juttatják. A vidéki szegény elsőáldozóknak új ruhát adtak, ezenkívül néhány zárdába vonuló leány hozományát segítettek előteremteni.

A rendi tagok buzgólkodása felébresztelte másokban is a hivatást Szent Ferenc követésére. Február 16-án fogadalmat tettek az igazgató atya kezébe a következők: Járányi László, Krémer Györgyné, Bencze Ferencné, Szefcsik Sándorné, Pílisi Ferencné. Június 21-én ismét fogadalmotétel napja volt. Amikor is P. Jagicza Juvenál pécsi plébános-házfőnök, rendi igazgató, orsz. vizitátor atya rendi községünket meg-

látogatta. Ugyanakkor fogadalmat tettek a következők: Szentgyörgyvári Károly, Guzsvány Pál, Bucsi József teológus, Szöllösi János, Dr. Jantsits Sándorné, Dr. Vargha Pálné, Zerzub Janka, Kiss Mária, Reinhardt Mihályné, Molnár Jánosné, Guzsvány Pálné, Bogmár Margit Ez alkalommal a vizitátor atya a templomban lelkes beszédben buzdította rendünket Krisztus igaz követésére, a ferences lelkiület kialakítására, amely nem törik össze az élet keresztjei alatt, hanem mint Jézus örömmel karolja át a keresztet, de e mellett mint Szent Ferenc dalolni, mosolyogni is tud, mert tudja, hogy várja e zarándoklás után az örökkétartó kimondhatatlanul boldog élet... Majd a templomból kivonultunk a rendi otthonba. Megható volt látni az új fogadalmasok örömtől sugárzó arcát, a boldogságtól könnyes szemeket, amidőn a többi testvérek ferences szeretettel fogadták új testvéreiket.

A rendi otthonban a vizitátor atya az ő szokott közvetlen, meleg szavai-val szölt ismét hozzánk, kitarásra buzdítva mindnyajunkat, fölhívta a testvérek figyelmét a ferences missziós szövetség támogatására, hogy ezáltal mi is hozzájáruljunk a Szentatya főgondját képező Kína megtéréséhez. A testvérek nyomban ígéretet tettek, hogy kiki legalább két új előfizetőt szerez az Isten Dalosai számára.

A vizitátor atya azzal a reménnyel vált el tőlünk, hogy az 54 tagot számláló rendiközség átalakító hatással lesz a környező vidék életére nézve is.

Konrád titkár.

A szentföldi zarándokokat szeretettel kérem, jelentsék be a szentföldi biztosi hivatalnál (Budapest, I. Heinrich István-u. 5.) becses nevüket és pontos címüket annak felüntetésével, mikor jártak Szentföldön. Erre szükségünk van a szentföldi múzeum számára.

Lapunk szerkesztősége és kiadóhivatala augusztus hó 1-től új helyen lesz, tehát odakérünk minden címzést.

ÚJ CÍMÜNK:

ÚJ CÍMÜNK:

Budapest, I., Heinrich István-utca 5. szám.

Telefonszámunk: Automata 1—656—26.

Rendünk világrónikája.

Portugália nagy ünnepekkel üli meg Szent Erzsébet, Portugália terciárius királynőjének hatszazetes jubileumát. Coimbrában kezdődnek az ünnepek, ahol eltemették.

Üszentsége XI. Pius pápa 80. születési napját úgy akarják az olaszok emlékezetessé tenni, hogy zarandoklatot rendeznek a Szentföldre és az első osztályon teljesen ingyen viszik el azt, aki 1857 máj. 31-én született a felmutatott keresztlevél szerint. Ha többen lesznek a jelentkezők, sorsolás útján döntik el, ki lesz az a szerencsés. Július 9-ig kellett beadni a keresztlevelet Milánóban.

Szentmise a Zeppelinben. Miként az Antoniusbote (Werl, 1936. júl.) jelenti, P. Schulte Pál, oblatus missziónárius a berlini nuncius engedélyével a Hindenburg nevű Zeppelin-leghajón az Atlanti-óceán felett szentmisét mondott. Első eset, hogy az ócián felett a léghajón valaki misézett.

A MIVA alelnökévé P. Paffrath Benno O. F. M. aacheni guárdiánt választotta. A MIVA (Missions—Verkehr—Arbeitsgemeinschaft) modern közlekedési eszközökkel: repülőgép, autó stb. látja el a missziókat. Székhelye Aachen. Nem régen is egy négyszemélyes, betegek szállítására is alkalmas repülőgépet adományozott a misszióknak.

Franciaországban is rendszeresítik már a zárt lelkigyakorlatokat külön a rendi testvérek és külön a rendi nővérek számára. Ilyen központok: Marchen—Famenne, Manage stb. Erős a hitünk, hogy a 12.000 magyar terciárius is előbb-utóbb megszerzi magának a terciárius központot, ahol majd lelki visszavonulásukat is eszközölhetik. Mi régi tervünket fenntartjuk.

A versaillesi várkápolnából a versaillesi székesegyházba vitték át IX. Lajosnak, a terciáriusok fővédőszentjének ereklyéit, hogy ott kellő tiszteletben részesítsék.

Páduai Szent Antalnak egyháztanítótá avatását eddig 22 bíbornok, 5 pátriárka, 17 pápai delegátus, 533 érsek és püspök, 45 egyetem és szeminárium és 107 szerzetesi főelöljáró kérte.

Asszisi Szent Ferenc Légiját (seregét) szervezték meg az amerikai ferencesek arra a célra, hogy minél több világi férfit és nőt tömörítsenek egy táborba, akik aztán segítenek a

szervezeteknek, hogy Krisztus tanítását és eszményeit könnyebben vihessék be a családokba és a missziókba. A szeráfi légiónak külön lapja is jelenik meg, és a tagok részesülnek a ferences család érdemeiben, szentmiséiben és imáiban. A légio előkészület is a terciárius életre.

Szent Ferenc és a francia költők. Szent Ferenc szent a szentek között és költő a költők között, aki megérdemli, hogy őt a költők mint költőt és mint szentet mintaképűknek és védőszentjüknek válasszák. Néhány előkelő francia költő elhatározta, hogy évente egyszer ferences egyszerűségben összejönnek, hogy közösen kérjék Isten Szegénykéjének és Énekesének derűjét, jövedvét és mérhetetlen szeretetét. Az első ilyen összejövetelük 1936 okt. 4-én lesz Szentmise után óhajlják megtartani alakuló gyűlésüket.

New-Yorkban P. Callan O. F. M. és P. Killian O. M. C. A. P. felolvasásokat tartottak a nagy nyilvánosság előtt Szent Ferenc harmadik rendjéről és a közönség rendkívüli érdeklődéssel hallgatta a terciárius ügy ismertetését. P. Pál pedig a rádióban beszélt Szent Ferenc életéről és művéről.

P. Holzapfel Heribert O. F. M. híres történelész és terciárius író a sziléziai ferences rendtartomány látogatása közben autószerencsétlenség folytán elhűnyt. P. Holzapfel a terciárius ügyeket mindig szívében viselte. Mint teológiai tanár növendékeit bölcsen kioktatta a terciárius községek vezetésére. Ezen előadásait adta ki „Leitung des Dritten Ordens” címen vagyis „A harmadikrend vezetése”. A szeráfi rend történetét is kitűnő könyvben írta meg 1909-ben (Geschichte des Franziskanerordens). Néhány évig vezette a müncheni Szent Anna-kolostor terciárius községét is. Megérdemli, hogy érte imádkozzunk.

Zadrina (Albánia) püspökévé a Szentatya Prenushi Vince híres albán ferences atyát tette meg Püspökké szentelésén nemcsak az albán katolikusok, hanem a szakadárok, sőt a muzulmánok is nagy számban vettek részt. Skutariban tiszteletére az ifjúság faklyámenetet tartott.

Nébó-hegyén P. Saller igazgató, híres ferences tudós vezetése alatt értékes

ásatásokat végzett a jeruzsálemi ferences bibliai főiskola. Egymás felett két templomot találtak azon a helyen, amelyet Jeromos ferences testvér, „a beduinok sejkje” vett meg a ferences kuszodiának. Mózes próféta halálának helyét nem rég *Ibn Sa'ud*, Hedzsász emirje látogatta meg, akit P. Saller kalauzolt. A magas vendég tiszteletére kitétték Hedzsász és a Szentföld zászlaját. A romok mellett szerény épület húzódik meg az ásatást vezető atyák számára. Itt a ferences atyákkal együtt érkezett Hedzsász emirje, aki nem győzött betelni a szép kilátással, amely Nébo hegyéről nyílik Palesztinára.

Szerkesztői üzenetek.

Aki óhajt terciárius nagyhabitus legyen szíves jelezni kiadóhivatalunkban. Most folyik a megtervezése.

Jó könyvek :

Reggeli virágszedés 1'80 P.
Leánykőzen. Regény az ifjúságnak.
Ára 1'20 P.

Szent Antal élete. Pálffy E. grófnétől.
Ára 2'40 P.

Szent Klára élete. Ugyanattól. 3 P.

CSAK KÖZVETLEN A
GYÁRBÓL VEGYEN
GYAPJUSZÖVETET
MERT IGY OLCSÓBB
TARTÓSSÁGI GARANCIA

KÉRJE
MINTÁINKAT!

Trunkhahn

POSZTÓGYÁR ÉS RUHAGYÁR R.T.
IV. KER. PROHÁSZKA OTTOKÁR-U. 8.
EGYETEMI TEMPLONNAL

Oberbauer A. Utóda egyházi szerek és zászlók

legutányosabb bevásárlási torrása Budapest IV., Váci-u. 41. Tel. Aut. 833—44

Ápoljuk a jó zenét! Zene ápolás — lelki ápolás
Közismert és a legjobb

Harmóniumok

nemes orgonahanggal házi használatra, iskolák-, dalárdák-, templomoknak-
Magyarországban vezető harmóniumcég, legnagyobb harmóniumraktár:

Hörl Nándor

Budapest, II., Török-utca 8. szám.

Telefon: 516-52 — Fizetés-kedvezmény! — Sürgőnycim: Harmonhörl.

A szerkesztésért és a kiadásért felelős: P. MAJSAI MÓR O. F. M. szerkesztő:
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, I., Heinrich István-utca 5.
Kiadótulajdonos: A Kapisztrán Szent Jánosról nevezett ferences rendtartomány.

Kapisztrán-nyomda Vác. Printed in Hungary. Művezető: Farkass Károly.

Terciárius naptár augusztus hóra.

1. Ma déli 12 órától kezdve elnyerhető a porciunkulai teljes búcsú annyiszor, ahányszor a hívek a szeráli rend (ferences, kapucinus, minorita stb.) valamelyik templomát meglátogatják és ott a Szentatya szándékára 6 Miatyánkot, 6 Üdvözlégyet és 6 Dicsőséget imádkoznak, továbbá meggyónnak és megáldoznak Ezek a teljes búcsúk felajánlhatók a tisztítóhelyen szenvedő lelkekért is.

2. Porciunkulai búcsú ünnepe. A porciunkulai teljes búcsú elnyerhető aug. 2-án éjjel 12 óráig (tehát 36 órán át).

4. Szt. Domonkos atyánk napja. TB.

6. Urunk színeváltozása.

7. B. Agathangelusz és Kasszián I. r. vt. Elsőpénteki önfelajánlásért TBvil.

9. Vianney Szt. János III. r. hv. plébános TBvil.

12. Assisi Szt. Klára. a klarisszák alapítója. AF. TBvil.

14. Nagyboldogasszony bõjtje (szigorú).

15. Nagyboldogasszony ünnepe (parancsolt). AF. TB.

16. Szt. Joáchim hv. TBvil.

17. Szt. Rochus I. r. hv. TBvil.

19. Szt. Lajos I. r. pk. TBvil.

22. Szűz Mária 7 örömének ünnepe AF. TBvil.

25. Szt. Lajos király, a terciáriusok fővédőszentje AF. TBvil.

26. B. Timót és Offidai B. Bernát I. r. hv. TBvil.

Erénygyakorlat e hóra: Jézus a Thábor hegyére ment, amikor színében el akart változni. Kiment az élet zajából, hogy megmutathassa isteni fönségét. Aki látni szeretné önmagában a szentségi Jézus átalakító munkáját és Vele együtt kíván lelkén dolgozni, annak ki kell szakadnia a világból úgy, hogy csak testével jár benne, lelkülete isteni Mesterével telítkezik és csak Ő érdekli. Kisérel meg a nyáron ezt. Meglátod, mennyi derű és béke árad ilyenirányú erőfeszítéseid nyomán.

Terciárius naptár szeptember hóra.

1. B. János és Péter I. r. vt. TBvil.

4. Szent Róza III. r. szűz TBvil. és TBvil. elsőpénteki önfelajánlásért.

8. Kisasszony ünnepe AF. TB.

12. Szűz Mária szent neve TBvil.

16. Kántorbõjti szerda (enyhített bõjt: egyszeri jóllakás; hús délben és este ehető.)

17. Szent Ferenc Atyánk sebhelyei AF. TBvil.

18. Kupertinói Szent József I. r. hv. TBvil. Kántorbõjt: szigorú bõjt.

19. Kántorbõjt szombatja: enyhített bõjt.

24. Szent Pacifik I. r. hv. TBvil.

27. Szent Elzeár III. r. hv. TBvil.

29. Szent Mihály arkangyal TB.

Erénygyakorlat e hónapba: A jeruzsálemi Szent Anna-templom titokzatos félhomályában mosolyog a Kisasszony, akinek jötte a üdvösség hajnalát jelentette. E kedves szentély a mohamedán negyedben áll, mintha azt akarná állandóan hangoztatni, hogy Szűz Mária által jutnak ezek a szegény hitetlenek Jézushoz, ha ebben mi is közreműködünk. Hogyan? Imával, erényekkel, vezekléssel, szentmisék felajánlásával és egy kis alamizsnával. Miképpen veszel részt ebben az imakeresztés hadjáratban?

A Ferences Közlöny előfizetési ára:

Magyarországon negyedévre 0'90 P, Romániában egy évre 5'— P
Jugoszláviában egy évre 50 dinár, Amerikában egy évre 1'50 dollár.

Egyes szám ára: 30 fillér.

Lapzárta minden hó 12-én. — Megrendeléseket, reklamációkat a FERENCES KÖZLÖNY kiadóhivatala címére: Budapest, I., Heinrich István-u. 5., kéziratokat és a lap szellemi részére vonatkozó leveleket pedig a FERENCES KÖZLÖNY szerkesztősége címére ugyanoda kell küldeni. — Kéziratokat nem adunk vissza.

Postatakarékpénztári csekkszámja száma: 51.581.
